

Pērkons dārd, tam atbalss rodas

Jura Kulakova nakts Ogres legendārā koncerta 30 gadu jubilejā

Uldis Rudaks

SAVULAIK astoņdesmitajos gados, vēl būdams tīnis, speciāli braucu ar vilcienu vai autobusu no Rīgas uz *Pērkona* koncertiem Cēsīs, Jelgavā, Bauskā, Dobelē, un toreiz pat kompāniju nevajadzēja – galvenais bija mūzika. Dažādu paaudžu ļaužu pilnajā *Kulakova nakts* Ogres estrādē 2015. gada 22. augustā satieku pavisam jaunu meiteni, kura atbraukusi no Siguldas, un viņai arī draugu kompāniju apkārt nemana, tātad arī šodien nekas nav mainījies.

Un tie koncertā satrakojušies jaunieši, kuri brauca vilcienā, kas pirms trīsdesmit gadiem tika izdemolēts, taču arī bija devušies uz Ogri speciāli no Rīgas, nespējot vien sagaidīt, kad *Pērkons* uzstāsies galvaspilsētā, jo viņu mūzika tolaik bija izraisījusi kaut ko līdzīgu atkarībai – to vajadzēja daudz un pēc iespējas vairāk tieši dzīvajā izpildījumā. Labi, ka starplaikos varēja salāpīties ar pirmo divu albumu – *Zibens pa dībenu* un *Mākslas darbi* – ierakstiem, kas arī skanēja izcili, jo bija tapuši pašu izveidotā studijā dziedātājas un grupas nosaukuma autoras Ievas Akurateres mājā Mežaparkā.

Perfektā ārtroka manierē

Profesionālās studijās toreiz ierakstītā rokmūzika kaut kā tik labi neskanēja, un par kulta ierakstiem jauniešu vidū kļuva tieši mājās studijās ieskaņotie oficiāli neizdotie *Pērkona*, *Dzelteno pastnieku*, *N.S.R.D.* pagrīdes albumi, kas izplatījās, citam no cita tos pārrakstot.

Protams, zināmu lomu spēlēja arī politisks aspekts – tas, ka šos ierakstus neakceptēja visiem apņikusī sociālistiskā sistēma, jo aizliegtais auglis jau vienmēr ir tas saldākais. Arī muzikāli tie piedāvāja kaut ko Latvijā pirms tam nepieredzētu.

Pērkona gadījumā tās bija perfektā ārtroka manierē būvētās ekspresīvās un melodiski bagātās Jura Kulakova dziesmas ar izcilu dzejnieku tekstiem, Leons Sējāns, kurš parasti koncertos savu solopartiju laikā neizmēģināja

▲ **IEVAS AKURATERES** karojošā rokenrola dāma ar *riot grrrl* vokālu, ekstravagantos ādas apģērbos tērptais Raimonds Bartaševics ar emociju piesātināto balsi un Leons Sējāns, kurš solopartiju laikā neizmēģināja priekšplānā ar mokpilnām grimāsēm.

FOTO - LETA

▲ **TIE KONCERTĀ** satrakojušies jaunieši, kuri brauca vilcienā, kas pirms trīsdesmit gadiem tika izdemolēts, arī bija devušies uz Ogrī speciāli no Rīgas. Atkal vilcienā, atkal – uz *Pērkonu*.

FOTO - LETA

priekšplānā ar mokpilnām grimāsēm un konvulsīvām kustībām, kā spilgtiem roka ģitāristiem pieņemts, bet pēc sava spēlēšanas stila bija kārtīgs *heavy metal* ģitārists un radīja neatkarīgu

efektu kombinācijā ar Kulakova sintezatoriem un vecākā brāļa Jura nesatricināmo basu, kā vienmēr ekstravagantos ādas apģērbos tērptā Raimonda Bartaševica emociju piesātinātā balss un Ie-

vas karojošās rokenrola dāmas jeb *riot grrrl* vokāls.

Ar spoguļkarpu ķeselē

Koncerta viesi laiku pa laikam nomaina *Pērkonu*. Kamēr uz skatuves tiek pārkār-

Naura varenais dziedājums, jo īpaši trešās dziesmas piedziedājumos, šķiet, aizdārd līdz pat Lielvārdei

toti un pārsprausti instrumenti, pauzes aizpilda Ogres pūtēju orķestris *Horizonts* – viss sarkanā. Sākas ar grupu *Menuets*, kam tā būtībā ir viesošanās pašiem savās mājās, jo atšķiras tikai vokālistu sastāvs – 1980. gadā no *Menueta* arī piedzima *Pērkons*. Tālāk viesu vidū ir Jura iecienītā grupa *Rīgas modes*, ne jauši satiktie jaunieši no grupām *Krampis* un *Chomsky Chess Club*, un *DJ Krankenwagen*, kuri uzprasiņās paši, un Juris, mazliet paklausoties internetā, šos tūdaļ akceptēja. Protams, neiz-

tikt arī bez dueta *Instrumenti*, kuru hita *Peace* pamatā ir koncerta galveno varoņu tituldziesma *Pērkons dārd*, un koncertā tās abas seko viena otrai, kaut ideālā variantā būtu gribējies, lai tās saplūst viena ar otru bez klusuma pauzes. Abi *Instrumenti* paliek uz skatuves, *Pērkons* dārd laikā savās vietās – *Pērkona* mūziku uzaugušais Reinis Sējāns Leona dēls pie bungām un Jānis Šipkevics pie mikroфона. RTU vīru koris *Gaudeamus* kopā ar *Pērkonu* izpilda gan speciāli viņiem rakstītās dziesmas, gan kuplīna *Ar spoguļkarpu ķeselē* un izskaņai taupītās par astoņdesmito gadu jauniešu himnu dēvētās dziesmas *Gulbis* skanējumu.

Nenogurdināmi joprojām

Koncertā piedalījās arī kādreizējais *Pērkona* dalībnieks Nauris Puntulis, jo bez viņa dziedātajiem hitiem grupas vēsturiskā kopaina būtu nepilnīga. Izskan *Kam pieder šīs actiņas*, *Atcēla vilcienu* un *Mēs pārtiekam viens no otra*. Naura varenais dziedājums, jo īpaši trešās dziesmas piedziedājumos, šķiet, aizdārd līdz pat Lielvārdei, jo izglītība un pieredze opermākslā darījusi savu, bet dziļākajā būtībā viņa joprojām ir saglabājis tas pats blondais garmatātais Nauris, kurš kādreiz bija neatņemama *Pērkona* sastāvdaļa, dziedot un arī spēlējot taustiņinstrumentus. Pietrūka *No nakts-sargu būšanām*, un arī *Pērkona* bundzinieks Ikaris Runģis pēc koncerta saka, ka esot speciāli šo dziesmu iepriekšējā dienā atkārtojis, domājot, ka tā būs jāspēlē. *Pērkona* sarunāt jau laikus, kādas dziesmas spēlēt, un rīkot mēģinājumus sen nav nepieciešamības – viņiem tās ir asinīs kā prasme elpot vai staigāt, jo savulaik, koncertējot visās Latvijas vietās un arī pie tautiešiem ārzemēs, vakari bieži turpinājās ar ballīti, kas patiesībā bija vēl viens daudz garāks koncerts, kurā atkal spēlēja nenogurdināmais *Pērkons*. Un viņi ir nenogurdināmi joprojām – šī Jura Kulakova ļoti izdevusies nakts jau iecerēta kā ikgadēja tradīcija. Tiekamies Ogrē atkal pēc gada!●